

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.709/2024/7-II.

A felperes:

felperes

cím1

A felperes képviselője:

Mihalics Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mihalics Krisztián ügyvéd)

cím2

Az alperes:

alperes

cím3

Az alperes képviselője:

dr. Ruttkay Gábor ügyvéd

cím4

A per tárgya: ingó (szabadalmi és védjegy iratok) kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3/B.P.21.576/2023/25-I.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 320.000 (háromszázhuszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében ingó kiadása címén a keresetlevélben meghatározott iratok, így

- a ügyszám ügyszámú nemzeti szabadalom (lajstromszám: lajstromszám) bejelentésének kidolgozásával és benyújtásával kapcsolatos(a)

- a ügyszám2 ügyszámú nemzeti szabadalom (lajstromszám: lajstromszám2) bejelentésének kidolgozásával és benyújtásával kapcsolatos (b)

- a ügyszám3 ügyszámú nemzeti és PCT szabadalom bejelentéssel kapcsolatos (c)

- a ügyszám4 ügyszámú nemzeti szabadalom bejelentésének kidolgozásával és benyújtásával kapcsolatos (d)

- a ügyszám5 ügyszámú PCT szabadalom (lajstromszám: lajstromszám2) bejelentéssel kapcsolatos (e)

- a ügyszám6 ügyszámú nemzeti szabadalom bejelentés kidolgozásával és benyújtásával (ügyiratszám: ügyiratszám) kapcsolatos (f)

- a ügyszám7 ügyszámú nemzeti szabadalom bejelentés kidolgozásával és benyújtásával (lajstromszám: lajstromszám3) kapcsolatos (g)

- a ügyszám8 ügyszámú nemzeti szabadalom bejelentés kidolgozásával és benyújtásával kapcsolatos (h)

- a ügyszám9 ügyszámú PCT szabadalom bejelentéssel kapcsolatos (i)

találmányi vázlatoknak, konzultációs feljegyzéseknek, vázlatoknak, szabadalmi leírásoknak, szabadalmi bejelentésnek és annak hivatali benyújtását igazoló elismervénynek, az ügyintézővel kapcsolatos feljegyzéseknek, a szabadalmi ügyvivő partnerekkel, külföldi szabadalmi ügyvivőkkel és szabadalmi hivatalokkal folytatott levelezések okiratainak (leveleknek, tértivevényeknek), ügyiratoknak, számláknak, pénzforgalmi bizonylatoknak, banki átutalások okiratainak kiadását; továbbá a

- ügyszám10 ügyszámú PCT szabadalom (j) és a

- ügyszám11 ügyszámú GCC szabadalom (k) leírásának kiadását; továbbá a

- ügyszám12 ügyszámú GCC szabadalom bejelentéssel kapcsolatos (l)

- a ügyszám13 ügyszámú GCC szabadalom bejelentéssel kapcsolatos (m)

- a ügyszám14 ügyszámú PCT szabadalommal kapcsolatos szabadalmi ügyvivői feladatok ellátásával kapcsolatos (n)

- a ügyszám15 ügyszámú PCT szabadalommal kapcsolatos szabadalmi ügyvivői feladatok ellátásával kapcsolatos (o)

- a ügyszám16 ügyszámú PCT szabadalomhoz a cég4 javára való licenciák bejegyeztetésével kapcsolatos (p)

- a ügyszám17 ügyszámú PCT szabadalomhoz a cég4 javára való licenciák bejegyeztetésével kapcsolatos (q)

találmányi vázlatoknak, konzultációs feljegyzéseknek, vázlatoknak, szabadalmi leírásoknak, szabadalmi bejelentésnek és annak hivatali benyújtását igazoló elismervényeknek, az ügyintézővel kapcsolatos feljegyzéseknek, a szabadalmi ügyvivő partnerekkel, külföldi szabadalmi ügyvivőkkel és szabadalmi hivatalokkal folytatott

levelezések okiratainak (leveleknek, tértivevényeknek), ügyiratoknak, számláknak, pénzforgalmi bizonylatoknak, banki átutalások okiratainak; továbbá

- a ügyszám18 ügyszámú védjegy szövevény bejelentéssel, és védjegybejelentési eljárással kapcsolatos (r)

- a védjegy megjelölésnek a Dél Afrikai Unióban védjegyként történő bejegyeztetésével kapcsolatos (s)

- a ügyszám25 ügyszámú védjegy2 szövevény bejelentéssel, és a védjegybejelentési eljárással (ügyiratszám: ügyiratszám2, lajstromszám: lajstromszám4) kapcsolatos (t)

- a ügyszám20 ügyszámú védjegy2 ábrás védjegy bejelentéssel, és védjegybejelentési eljárással kapcsolatos (u),

- a ügyszám19 ügyszámú védjegy2 ábrás védjeggyel kapcsolatos jogvédelmi eljárással összefüggő (v),

vázlatoknak, konzultációs feljegyzéseknek, vázlatoknak, leírásoknak, védjegybejelentésnek és annak hivatali benyújtását igazoló elismervénynek, az ügyintézővel kapcsolatos feljegyzéseknek, a szabadalmi ügyvivő partnerekkel, külföldi szabadalmi ügyvivőkkel és hivatalokkal folytatott levelezések okiratainak (leveleknek, tértivevényeknek), ügyiratoknak, számláknak, pénzforgalmi bizonylatoknak, banki átutalások okiratainak; továbbá

- a ügyszám21 ügyszámú szabadalommal kapcsolatos (w),

- az ügyszám22 ügyszámú szabadalommal kapcsolatos (x)

találmányi vázlatoknak, konzultációs feljegyzéseknek, pizkozatoknak, szabadalmi leírásoknak, szabadalmi- és védjegybejelentéseknek és azok hivatali benyújtását igazoló elismervényeknek, az ügyintézővel kapcsolatos feljegyzéseknek, a szabadalmi ügyvivő partnerekkel, külföldi szabadalmi ügyvivőkkel és szabadalmi hivatalokkal folytatott levelezések okiratainak (leveleknek, tértivevényeknek), ügyiratoknak, számláknak, pénzforgalmi bizonylatoknak, banki átutalásoknak

a kiadására kérte kötelezni az alperest.

[2] Keresetét arra alapította, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:13. §, 5:21. §, 5:36. § (1) bekezdése, 6:11. § (1) bekezdése alapján a kiadni kért, keresetlevélben megjelölt okiratok (továbbiakban: átadandó okiratok) tulajdonosa, így azokat az alperestől mint jogalap nélküli birtokostól követelheti. Hivatkozott arra, hogy a Ptk. 6:272. §-a alapján az alperes jogelődje mint megbízott járt el, így a szabadalmi ügyvivői megbízás alatt keletkezett átadandó okiratok a felperes mint képviselt személy és megbízó tulajdonát

képezik. A megbízás a szabadalmi ügyvivő halála folytán megszűnt, az alperes mint a szabadalmi ügyvivő örököse az átadandó okiratokat jogalap nélkül birtokolja, és azok kiadására köteles. Hivatkozott a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény (Szüt.) 1. § (1) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, 5. § (1) bekezdésére és a 19. § (1)-(2) bekezdéseire is, melyek szintén azt támasztják alá, hogy a megbízott tulajdonát képezik ezek az iratok, és ezek alapján a megbízás megszűnésével azok kiadására köteles. Hivatkozott a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (Szt.) 7. § (5), (7) bekezdéseire, 8. § (1) bekezdésre és 19. § (1) bekezdésre, amelyek szerint a szabadalom a feltalálót vagy jogutódját illeti meg, illetve kizárólagos joga van a szabadalom hasznosítására. Utalt arra is, hogy olyan okiratok átadására kéri kötelezni az alperest, amelyről a Szüt. 19. § (2) bekezdése alapján a szabadalmi ügyvivő legalább másolatot köteles adni az ügyfélnek.

[3] Előadta, hogy az alperes által szabadalmi díjak és költségek iránt indított per és az abban csatolt iratok igazolják a kért iratok birtoklását, azt a pert az alperes csak ezen iratok birtokában tudta megindítani. Az alperes a vélt követelése kiegyenlítéséig jogtalanul tartja vissza az iratokat.

[4] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

[5] Vitatta, hogy az átadandó okiratok eredeti példányai a felperes tulajdonát képezik, valamint azt is, hogy azok a néhai szabadalmi ügyvivő birtokában lettek volna a halála időpontjában. Hivatkozott arra, hogy a lajstrom adatai szerint jogutódlás történt, így nem a felperes az iparjogvédelmi jogok jogosultja. Vitatta azt is, hogy az iratok az alperes mint örökös birtokába kerültek, és azok átadására a felperes az alperest felszólította volna. Álláspontja szerint őt a Ptk. és a Szüt. alapján az iratokat illetően semmilyen kötelezettség nem terheli. Amennyiben a Szüt. alapján iratkiadási és iratmegőrzési kötelezettsége állt volna fenn, az 2021. január 28-án megszűnt, mivel az irat kiadása iránti igény elévült. Az alperes nem szabadalmi ügyvivő, így nem jogutódja szabadalmi ügyvivőként a néhai ügyvivőnek, rá a Szüt. rendelkezései nem alkalmazhatóak. A másik perben benyújtott kereset és mellékletei alapján az ott szereplő iratoknak az eredeti példánya nincs a birtokában, a másolatokat pedig a felperes a másik perben kézhez kapta.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 965.200 forint perköltséget.

[7] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes szabadalmi adatlapokkal, meghatalmazásokkal és megbízási szerződésekkel (F/2-F/12.) igazolta, hogy a perbeli szabadalmaknak ő a feltalálója és az alperes jogelődje szabadalmi ügyvivői tevékenységet végzett a perbeli szabadalmakkal és védjegyekkel összefüggően.

[8] Kifejtette, hogy a szabadalom tulajdonjoga nem azonos a szellemi tulajdon rögzítésére alkalmas eszközzel, a felhasznált papírral, vagy digitális adathordozóval, amely a szabadalom leírását, rajzát tartalmazza.

[9] A felperes a Szüt. 19. § (1) bekezdésének megfelelően nem tudott olyan bizonyítékot szolgáltatni, amely a néhai szabadalmi ügyvivő részére átadott saját tulajdonú iratokról szólna. A felperes által indítványozott tanú, a felperes házastára úgy nyilatkozott, hogy nem tud olyan esetről, amikor átvételi elismervény ellenében adott át a felperes az elhunyt ügyvivőnek iratokat. A kiadni kért iratok pedig alapvetően az elhunyt ügyvivőnél keletkeztek, vagy hozzá érkeztek (25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal). Ebből következően az ügyvivőnél keletkezett iratok a kiadni kért iratok. Ezek azonban a korábban kifejtettek szerint inkább az ügyvivő tulajdonát képezhetik, mint az ügyfélét.

[10] Figyelembe vette ugyanakkor, a Szüt. 19. § (2) bekezdése lehetőséget teremt arra, hogy az ügyfél, a feltaláló saját szabadalmának iratait megismerhesse. Az átadni kért vázlatok, konzultációs feljegyzések, számlák, pénzforgalmi bizonylatok, banki átutalások okiratai megítélése szerint törvényben nevesített iratok, amelyeket csakúgy mint az ügyvivő fogalmazványait, a tényvázlatot, az ügyfél érdekében teljesített kifizetésekről szóló nyugtát vagy elismervényt, továbbá az eljárásának törvényességét igazoló egyéb okiratokat az ügyvivő nem köteles kiadni.

[11] Értékelte a jelenleg felperes szabadalmi ügyeiben eljáró szabadalmi ügyvivő tanúvallomását, akinek nyilatkozata szerint az ügyvivői iratok tulajdonjogait a Szüt. 19. és 20. §-a rendezi, és kiemelte az iratok megőrzésének a kötelezettségét. Utalt arra, hogy a tanú nem tud olyan szabadalmi ügyvivői törvényben foglalt szabályról, ami a szabadalmi ügyvivő örökösét kötné. Nem volt korlátozva mint a felperes ügyeit átvevő szabadalmi ügyvivő abban, hogy az alperesnél meglévő bármely iratba betekintszen.

[12] Mindebből az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy az iratok tulajdonjoga nem bizonyított.

[13] Kifejtette, hogy a másolatok kiadására a Szüt. 19. § (2) bekezdése alapján lenne köteles a szabadalmi ügyvivő. Értékelése szerint e jogszabályhely kötelmi jogot alapít meg, amelynek általános elévülési ideje a Ptk. 6:22. § (1) bekezdés szerint 5 év. Ezzel áll összhangban az is, hogy a Szüt. 20. § (2) bekezdése szerint a szabadalmi ügyvivő a megbízás megszűnését követően 5 évig köteles az iratokat megőrizni. A jelen ügyben a megbízás megszűnt 2016. január 27. napján a szabadalmi ügyvivő halálával. Az iratok megőrzésének előírt határideje 2021. január 27. napja volt, az iratok másolatban átadásának kötelme ezért elévült.

[14] Megjegyezte, hogy a szabadalmi ügyvivőre vonatkozó kiadási kötelezettség nem feltétlenül köti annak örökösét, mert a szabadalmi ügyvivői akta tartalmazhat olyan adatot is, amely nem feltétlenül tartozik az adott ügyfélre, hanem más ügyfélre másik ügghöz tartozó adat, az örököstől nem várható el az iratok szétválasztása e szempontok szerint.

[15] Mivel a megjelölt jogcímek alapján az adott ingó dolgok kiadása nem volt teljesíthető, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

[16] A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott.

[17] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes keresetének megfelelő marasztalását.

[18] Fellebbezését egyrészt arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság megállapításával szemben bizonyította, hogy az átadandó okiratok a tulajdonát képezik és azok az alperes birtokában vannak. Iratellenes továbbá az a megállapítása, mely szerint az alperes vitatta, hogy az átadandó okiratok nála lennének, valamint, hogy azok tulajdonosa a felperes lenne. Hivatkozott ebben a tekintetben az F/14. sorszámon csatolt levelezésre, az alperes ellenkérelméhez A/4. sorszámon csatolt levélre. Az alperes ezekben az iratokban elismerte az iratátadási kötelezettségét, azt, hogy az iratok tulajdonjoga és birtoklási joga a felperest illeti meg, az iratok kiadását kizárólag a felperes által vitatott elszámolástól tette függővé. Erre tekintettel a perben már alaptalanul vitatta az átadandó okiratok tulajdonjogát és azt, hogy azok nála lennének.

[19] Az Szt. 7. § (1), (5), (7) bekezdésére, 8. § (1) bekezdésére, 19. § (1) bekezdésére hivatkozva hangsúlyozta, hogy a perbeli átadandó okiratok vagy azok másolatai egyértelműen a felperest mint feltalálót megillető jogok gyakorlásához szükséges iratok, ezért ezek a felperes tulajdonában állnak. Megalapozatlan tehát az az elsőfokú ítéleti következtetés, mely szerint az átadandó okiratok inkább a volt szabadalmi ügyvivő tulajdonát képeznék. A meghallgatott szabadalmi ügyvivő tanú is megerősítette tanúvallomásában, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely alapján a szabadalmi ügyvivő tulajdonába kerülnének a szabadalmi ügyvivői munkája során keletkezett iratok.

[20] Érvelése szerint a Fővárosi Törvényszék előtt 3/B.P.22.005/2021. ügyszámon tett nyilatkozatok is alátámasztják, hogy az átadandó okiratok az alperes birtokában vannak, különösen az F/19. sorszámon csatolt keresetet tartalmazó irat, melyben az alperes – abban az eljárásban felperesként – a birtokában lévő iratokra hivatkozott. Kiemelte az alperes 2024. január 12-i tárgyaláson tett nyilatkozatának részleteit, melyek szerint az alperes a volt férje munkavégzését igazoló iratokból megtartotta azokat, amelyekről úgy gondolta, hogy fontosak lehetnek a felperes tartozásaival összefüggően, ezeket az iratokat azonban a másik perben becsatolta, ami meg nincs meg azt valószínű, hogy selejtezték a nyilatkozat időpontjáig. Értékelése szerint e nyilatkozatok alapján az alperes elismerte, hogy a birtokában vannak a néhai szabadalmi ügyvivő munkavégzését igazoló iratok.

[21] Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg, hogy a szabadalmi ügyvivőt terhelő irat kiadási kötelezettség nem köti annak örökösét. Az elsőfokú bíróság következtetésével szemben az alperes fellebbezésben idézett nyilatkozataiból az következik, hogy értékelni és minősíteni tudta a birtokába került átadandó iratokat, amit alátámaszt, hogy a tanúként meghallgatott szabadalmi ügyvivő szerint az alperes a személyes iratbetekintést megelőzően megküldte neki azokat az iratokat, amelyek az azonnali sürgős ügyintézéséhez szükségesek voltak.

[22] Álláspontja szerint a meghallgatott ügyvivő tanú nyilatkozata is alátámasztotta, hogy a keresete szerint kiadni kért átadandó okiratok az alperes birtokában vannak. A tanú utalt

ugyanis arra, hogy talán két tucat volt az összes általa átvett ügy, ami gyakorlatilag az egész ügyvitelt érintette, az aktáknak az utolsó iratait fotózta le, továbbá személyesen is megjelent az alperesnél, hogy betekinthessen az összes iratba és másolatokat készíthessen, talán telefonnal. A felperes házastársa a tanúvallomásában is megerősítette, hogy amikor kérték ezeket az iratokat, akkor az alperes a köztük lévő elszámolás befejezésétől tette függővé, hogy ezeket ő átadja.

[23] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette igényét kötelmi igénynek és állapította meg az elévülést. Érvelése szerint a tulajdonjogi igények a Ptk. 5:35. §-a alapján nem évülnek el, a felperes a Ptk. 5:36. § (1) bekezdése alapján mint tulajdonos jogosult az alperestől mint jogalap nélküli birtokostól az átadandó okiratok kiadását követelni.

[24] Fellebbezésében azzal is érvelt, hogy sem ő, sem az alperes nem minősül szabadalmi ügyvivőnek, ezért az alperesre nem alkalmazhatók a Szüt. rendelkezései. Hangsúlyozta, hogy olyan személlyel (alperessel) szemben kezdeményezett peres eljárást, aki a Szüt. rendelkezései alapján nem is birtokolhatná a jelen per tárgyát képező átadandó okiratokat.

[25] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira utalással. Hangsúlyozta, hogy a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között a felperesnek kellett bizonyítania minden egyes kiadni kért irat tekintetében, hogy a tulajdonát képezi, a néhai szabadalmi ügyvivő birtokában volt a halála időpontjában, ezt követően az alperes mint örökös birtokába került, azok átadására alperes jogszabálynál vagy szerződésnél fogva köteles, felperes az iratok átadására az alperest felszólította és az alperest terhelő irat kiadási kötelezettség nem évült el. Utalt arra, hogy a szabadalmi leírásokban a feltaláló adja a leírás tartalmát, a szabadalmi ügyvivő pedig annak jogi formáját. A közhiteles adatbázisból alperesi elismerés esetén is megállapítható lenne, hogy a felperes nem tulajdonosa e védjegyeknek és szabadalmaknak, így nem kérheti az iratok kiadását tulajdonosi minőségben. A felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy az átadandó okiratok bármikor a volt szabadalmi ügyvivő birtokába kerültek, azt pedig végképp nem, hogy halála időpontjában is a birtokában voltak. Nem csatolt szabadalmi ügyvivő által kiadott átvételi elismervényt, amelyek a szabadalmi ügyvivő részére átadott iratok átvételét igazolná.

[26] A felperesnek nem sikerült bizonyítania azt sem, hogy az általa átadandó okiratokként megjelölt iratok ugyanazok lennének, mint amit az alperes a pert megelőző levelezésben dokumentumok, anyagok és iratok kifejezéssel jelölt. A meghallgatott szabadalmi ügyvivő tanúvallomásában nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a védjegyekkel és a szabadalmakkal kapcsolatos összes irat, vagy akár csak a kiadni kért iratok az alperes birtokában voltak 2016-ban.

[27] Az alperesnek iratmegőrzési és iratkiadási kötelezettsége nem volt. Abban az esetben, amennyiben az alperesnek akár jogszabály, akár megállapodás alapján őrzési és kiadási kötelezettsége lenne, ez a kötelezettség 5 év elteltével megszűnt, a felperes igénye elévült.

[28] A fellebbezés nem alapos.

[29] Az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés korlátai között gyakorolta a felülbírálati jogkörét, ilyen korlátnak minősültek a fellebbezés indokai, az abban megjelölt eljárási és anyagi jogszabálysértések (Pp. 371. §).

[30] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével a következő indokokra figyelemmel értett egyet.

[31] A felperes fellebbezésében kizárólag tulajdoni igényre hivatkozott, az ítéltáblának ezért a Pp. 370., 371. §-ára figyelemmel fennálló fellebbezési korlátok között arról kellett állást foglalnia, hogy jogszabálysértő-e tulajdoni igény (Ptk. 5:36. § (1) bekezdés) alapján a felperes keresetének elutasítása.

[32] Kétségtelen, hogy a Ptk. 5:36. § (1) bekezdése alapján a dolog tulajdonosa követelheti a dolog kiadását a jogalap nélküli birtokostól, és ez az igénye az 5:35. § alapján nem évül el. Nem volt jelentősége így annak a tulajdoni igény elbírálása szempontjából, hogy más jogalapokon a felperes iratok kiadása iránti követelése elévült-e, vagy sem, a megbízási jogviszony megszűnéséből eredően, továbbá a Szűt. speciális rendelkezései (Szűt. 19. §, 20. §) alapján a felperes milyen jogokat, meddig érvényesíthet a szabadalmi ügyvivővel vagy annak örökösével szemben.

[33] A Ptk. 5:36. § (1) bekezdésben meghatározott igény közvetlen tárgya a dolog, amely a Ptk. 5:14. § (1) rendelkezése alapján a birtokba vehető testi tárgy. Ahhoz tehát, hogy a felperes tulajdonjogi igényként ingó kiadása iránti igényt érvényesíthessen, konkrétan meg kellett jelölnie, hogy mely dolgok kiadását kéri, ugyanis ezekről a külön birtokba vehető testi tárgyakról kellett bizonyítania, hogy azok tulajdonosa, és azok az alperes birtokában vannak.

[34] A felperes a keresetlevele alapján az abban megjelölt, a szabadalmi ügyvivői megbízással összefüggően keletkezett iratokat tekintette a Ptk. 5:14. § (1) bekezdése szerint minősülő dolgoknak. Bár ezeket az iratokat mint dolgokat nem kellően konkrétan, hanem részben azok tárgya, tartalmi jellemzőjén keresztül jelölte meg (pl. adott ügy szabadalmi bejelentésével „kapcsolatos” számlák, levelezés, „ügyiratok”, stb.), ez a kereset érdemi elbírálását nem akadályozta. A felperes ugyanis tulajdoni igényét lényegében arra a tényelőadására és jogállítására alapította, hogy a szabadalmi ügyvivő megbízásával összefüggően keletkezett valamennyi, általa megjelölt irat az alperes birtokában van, és az alperes birtokában lévő iratoknak mint megbízó és szabadalmas tulajdonosa, így azok kiadását kérheti a birtokláshoz jogalappal nem rendelkező örököstől.

[35] Az alperes nem vitatta, és a csatolt iratok kellően bizonyították a néhai szabadalmi ügyvivő által elvállalt ügyeket, továbbá azt is, hogy a szabadalmi ügyvivő halálakor birtokában volt iratok az alperes birtokába kerültek. A felperes által megjelölt átadandó okiratok azok jellegénél fogva a szabadalmi ügyvivői megbízással összefüggően keletkeztek, így a néhai szabadalmi ügyvivő birtokába kerültek.

[36] Az alperes azonban vitatta azt, hogy az átadandó okiratok eredeti példányai a birtokában vannak és azok tulajdonosa a felperes. Ennek a felperes érvelésével szemben nem mond ellent az, hogy az alperes rendelkezett iratokkal az általa a szabadalmi ügyvivői megbízás alapján érvényesíteni kívánt igény iránt indított perhez, illetve hivatkozott átadandó anyagokra, iratokra, mivel azt elismerte, hogy ezeket másolatban megtartotta.

[37] Az Szt. fellebbezésben hivatkozott rendelkezései a feltaláló személyéről (Szt. 7. § (1) bekezdés), a feltaláló személyiségi jogairól (Szt. 7. § (5), (7) bekezdés), a szabadalom jogosultjáról (Szt. 8. § (1) bekezdés) és a szabadalmi oltalom tartalmáról (Szt. 19. § (1) bekezdés) szólnak. Ezek és a szabadalmas joggyakorlásához fűződő érdeke nem keletkeztet tulajdonjogot egységesen a feltaláló, szabadalmas javára minden olyan iratra, amely a szabadalmi ügyvivő megbízásával összefüggően keletkezik.

[38] Az ítéltábla annak tulajdonított jelentőséget, hogy a keresetben megjelölt iratok, okiratok ingók ugyan, de vagyoni értékük nincs. Fizikai dolgok, amelyek jogi jelentőséggel bíró nyilatkozatokat, adatokat tartalmaznak. Az ilyen jogi jelentőséggel bíró iratok jogi sorsa, kiadásának kötelezettsége azok tartalmától, rendeltetésétől, az érintett közjogi és magánjogi jogviszonyoktól, az ezek alapján fennálló jogosultságoktól, a keletkezésük körülményétől függ, beleértve azt is, hogy az egyes iratokat ki hozta létre, ki a címzettjük, milyen jogviszonyban, milyen körülmények között keletkeztek, eredetben vagy másolatban állnak-e rendelkezésre. Ezeknek a típusú iratoknak a birtoklásához való jog és a kiadásuk kötelezettsége alapvetően nem tulajdoni igényként, hanem az iratok előző jellemzőire irányadó jogviszonyok alapján bírálható el. Nem következett tehát abból, hogy az iratok a szabadalmi ügyvivő megbízotti eljárásával összefüggően keletkeztek, az, hogy az eredetben vagy másolatban meglévő valamennyi iratnak a felperes a tulajdonosa, és hogy azokat az alperes erre tekintettel köteles lenne a felperesnek kiadni. Következésképpen az elsőfokú bíróságnak a tulajdoni igényt elutasító ítélete nem volt jogszabálysértő.

[39] Az ítéltábla ezzel összefüggően utal arra, hogy a Szüt. 19. § (1) bekezdése alapján is más jogi megítélés alá esik az olyan irat, amelyet a szabadalmi ügyvivő átvett a megbízótól és nem nyújtott be a hatóságnak, bíróságnak, és más megítélés alá esnek a hatósághoz, bírósághoz eredetiben benyújtott iratok, amelyekről a szabadalmi ügyvivő is csak másolattal rendelkezhet. A Szüt. 19. § (2) bekezdésben meghatározott, a szabadalmi ügyvivő által megtartható (így az ő tulajdonában maradó) iratok (pl. fogalmazványok, törvényes eljárást igazoló tértivevények, ügyfél érdekében teljesített banki átutalások, megküldött iratok másolata) kiadása sem kérhető tulajdonjogi igényként a Ptk. 5:36. § (1) bekezdése alapján. A dologról másolat kiadása a Ptk. 5:36. § (1) bekezdése alapján nem kérhető. A megbízott teljesítését igazoló, a könyveléséhez szükséges bizonylatok, számlák megbízottnál lévő

eredeti vagy másolati példányai sem a megbízó tulajdonát képező iratok, a számviteli és egyéb törvények határozzák meg a birtokláshoz való jogot. A Szüt. 20. § (1), (2) bekezdése alapján továbbá a szabadalmi ügyvivő köteles olyan aktát vagy nyilvántartást vezetni az ügyről, amely lehetővé teszi, hogy helyettese vagy utódja az ügyet folytatni tudja, a megszűnt ügyek iratait a megbízás megszűnésétől számított öt évig őriznie kell, így a szabadalmi ügyvivő olyan iratokról is rendelkezhetett saját maga által készített és megőrzendő másolattal, amelyek eredetijét a hatósághoz, bírósághoz, címzettekhez elküldte.

[40] Az iratok birtoklását érintően az ítéltábla megjegyzi, hogy a fellebbezés hivatkozásával szemben az alperes vitatta, hogy az átadandó okiratok eredetije a birtokában lenne. A fellebbezésben hivatkozott levelezés, más perben benyújtott keresetlevél részletek, tanúvallomások nem alkalmasak arra, hogy azok alapján a kért iratok valamely pontosan meghatározott részéről meg lehessen állapítani, hogy azok a felperes tulajdonában és az alperes birtokában vannak. A levelezés, a tanúvallomások nem utalnak konkrét iratokra, a más perben csatolt iratok szintén nem bizonyítják azt, hogy ezen iratok eredeti példányával rendelkezik az alperes. Az alperes 2024. január 12-i tárgyaláson tett nyilatkozatából nem állapítható meg, hogy milyen iratok meglétét ismerte el azzal, hogy a „felperes tartozásával összefüggő iratok” megtartására hivatkozott. A meghallgatott ügyvivő nyilatkozata csak azt támasztotta alá, hogy az alperes rendelkezik az alperes jogelődje által a Szüt. 20. §-a alapján készített aktákkal, azt azonban nem, hogy ezek milyen iratokat tartalmaznak, és az aktában lévő iratok közül melyeken állhat fenn a felperesnek tulajdonjoga, ami alapján az akta egy részének vagy egészének kiadását kérhetné.

[41] Mindezek alapján a fellebbezésben írt okokból az elsőfokú bíróság ítélete nem volt jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ítéltábla helybenhagyta.

[42] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján volt köteles a fellebbezési ellenkérelemért megállapodás alapján felszámított 240.000 forint és a tárgyalási jelenlétért felszámított 80.000 forint áfával terhelt összegének megfizetésére másodfokú perköltségként.

Budapest, 2025. július 8.

Dr. Höbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Istenes Attila s. k.
k.

Dr. Szabó Csilla s.

